

Emocje i motywacje w pracy z dzieckiem nie w pełni sprawnym

Integracja, czyli współdziałanie- jesteśmy członkami jednego społeczeństwa jesteśmy Razem bez względu na to czy i w jakimkolwiek zakresie potrzebujemy wspomagania

„Świat jest piękny i każdy ma prawo korzystać z tego piękna”- jak powiedziała M. Grzegorzewska

Prawdy oczywiste dotyczą wszystkich ludzi, dzieci i dorosłych bez względu na stopień i rodzaj sprawności czy nie w pełni sprawności, jakimi obdarzyła nas natura.

Każdy człowiek ma prawo do własnego tempa rozwoju i jego specyficznych cech, ponieważ każdy z nas jest inny. Każdy człowiek posiada pewien potencjał, który jest rozwijany przez całe życie w procesie wychowania, edukacji i pracy. Dzięki temu rozwijamy swoje zdolności i umiejętności w różnych dziedzinach życia.

Motywacja jest motorem wszelkiego działania- to ona sprawia, że rozwija się nauka, powstają wynalazki.

Tajemnica polega na tym „żeby nam się chciało chcieć.”

Utrzymanie chęci wykonywania ćwiczeń, zadań, które proponuje nauczyciel, terapeuta w zakresie edukacji i wieloprofilowego usprawniania to podstawa rozwoju osób nie w pełni sprawnych oraz poprawy ich funkcjonowania emocjonalnego i społecznego. Każdy człowiek ma jakieś ograniczenia, nie zawsze są one widoczne. Każdy człowiek ma potrzeby edukacyjne związane z Jego mocnymi i słabymi stronami w powiązaniu z Jego indywidualnym stylem uczenia się oraz Jego rozwojem emocjonalno społecznym.

Każdy człowiek posiada mocne strony indywidualne predyspozycje i zdolności. Pomagają Mu one uczyć się- zdobywać wiedzę, rozwijać zainteresowania, pracować, rozwiązywać problemy, funkcjonować w społeczeństwie.

Warunki konieczne dla utrzymania motywacji dziecka ze specyficznymi potrzebami edukacyjnymi do podejmowanych zadań:

1. Akceptacja
 - rodzicielska,
 - nauczyciela- terapeuty- wychowawcy,
 - Traktowanie ucznia podmiotowo- trzeba pamiętać o tym, że nauczyciel jest animatorem, ale to uczeń wyznacza kierunek naszych działań. Możemy dysponować najlepszymi programami edukacji i usprawniania, najlepsze kwalifikacje, ale jeśli elastycznie nie dostosujemy ich do indywidualnych warunków i „potrzeby chwili” nasze działania skazane będą na niepowodzenia. Dlatego konieczna jest nasza obserwacja i wnikliwa analiza ucznia.
 - Dawanie wsparcia w wykonywanych zadaniach.
 - Pozytywne spojrzenie- wierzę, że Ci się uda, wszyscy stracili nadzieję, ale ja się nie poddam, bo wierzę, że potrafisz.
2. Realizowanie potrzeb dziecka.
 - podstawowych fizjologicznych,
 - bezpieczeństwa i komunikacji (dostosowanie środków w tym zakresie),
 - uwagi, troski ciepłości i zainteresowania nauczyciela,
 - ważności, uznania, sukcesu i radości z wykonanego zadania,

- pokonywania trudności(stopniowanie trudności zadań) i rywalizacji,
 - odpowiedzialności za wykonanie zadania,
 - przynależności do grupy i pełnienia w niej roli.
3. Kreowanie pozytywnego obrazu samego siebie w oczach dziecka kształtowanie w oczach dziecka dobrego zdania o sobie samym.
- mam mocne strony(nauczyciel je pokazuje i pomaga rozwijać),
 - jestem ważny dla dorosłego(przez postawę nauczyciela-terapeuty),
 - potrafię wykonać zadanie(stwarzanie warunków do sukcesu),
 - mimo pewnych problemów potrafię wykonać zadanie.
4. Znajomość norm społecznych i konsekwentne ich przestrzeganie.
Od domu rodzinnego kształtowanie w dziecku postaw akceptowanych społecznie. W tym zakresie konieczna jest pedagogizacja Rodziców.
W warunkach szkolnych będzie to ustalanie zasad, wyznaczanie granic i przestrzeganie ich, brak zgody na ich łamanie.
5. Znajomość uczuć i emocji oraz adekwatne posługiwanie się nimi dla samookreślenia swoich uczuć i emocji w danej sytuacji.
Jeśli zaniedbamy tę dziedzinę możemy spotkać się z zaburzeniami zachowania od agresji po apatię. Może wystąpić brak zrozumienia potrzeb, brak porozumienia, zachwiane poczucie bezpieczeństwa. Efektem zaś powyższego może być poczucie niższości, złe zdanie o sobie i brak chęci do podejmowania zadań.
6. Określenie celu dla dziecka.
Cel musi być jasny, pozytywny, krótkoterminowy
Do formułowania celu wykorzystywać możemy zainteresowania i predyspozycje dziecka

Sposób patrzenia nauczyciela na dziecko jest równie ważny w utrzymaniu motywacji- gotowości i chęci współpracy i kształtowania relacji między nauczycielem a uczniem.

Ważnymi elementami są:

- Wyodrębnienie mocnych stron dziecka w kontekście rodzajów inteligencji(wg. Gardnera).
 - językowo-lingwistyczna,
 - obrazowo-przestrzenna,
 - logiczno-matematyczna,
 - ruchowo-kinestetyczna,
 - muzyczna,
 - interpersonalna,
 - intrapersonalna,
 - Brak etykietowania- akceptacja,
 - Rozwijanie i uświadamianie dziecku Jego mocnych stron i możliwości w oparciu, o które uczeń może realizować zadania rozwijać zainteresowania(artystyczne: teatralne, muzyczne plastyczne, techniczne, przyrodnicze, sportowe),
 - Zabezpieczenie potrzeb dziecka,
 - Dostosowanie metod i technik pracy do potrzeb i możliwości dziecka na danym etapie Jego rozwoju,
- diagnoza deficytów,
- dostosowanie środków komunikowania się w szerokim znaczeniu,
- techniczne przystosowanie stanowiska nauki(wygoda, bezpieczeństwo, swoboda funkcjonowania),
- konstruowanie indywidualnych kart pracy ucznia zgodnie z Jego potrzebami,
- konstruowanie testów sprawdzających wraz z właściwymi do potrzeb warunkami ich realizacji,
- wykorzystanie nowoczesnych środków np. komputer i odpowiednie programy edukacyjne,
 - Realizowanie indywidualnego programu nauczania dostosowanego do potrzeb i możliwości dziecka w korzystnych warunkach to znaczy w placówkach gdzie kadra nauczycieli i terapeutów posiada wysokie kwalifikacje i umiejętności pracy z jednorodnym rodzajem niepełnosprawności,

aby w sposób odpowiadający potrzebom wychowanków wspomagać efektywnie ich rozwój. Takie podejście umożliwia odnoszenie sukcesów pedagogicznych, co jest konieczne również dla utrzymywania wysokiego poziomu motywacji kadry pedagogicznej.

- Określenie, wyodrębnienie stylów uczenia się dziecka(dominujących).
- wzrokowy,
- słuchowy,
- kinestetyczny,
- dotykowy,
- indywidualny,
- grupowy.

W celu zastosowania odpowiednich środków dydaktycznych spełniających potrzeby uczniów w tym zakresie, (aby nauka była przyjemnością) i tak odpowiednio:

- ilustracje, plansze, piktogramy, obserwacje,
- wykład, instrukcja, dyskusja,
- odgrywanie ról, drama,
- konstrukcja, praca z materiałami, robienie notatek,
- praca indywidualna,
- praca grupowa.

Te wszystkie czynniki BUDUJĄ poziom motywacji ucznia dający szansę uzyskania pozytywnych efektów pracy. Uaktywniają dziecko dając możliwość nauczycielowi-terapeucie na wszechstronny rozwój emocjonalno-społeczny i psychoruchowy ucznia, również nie w pełni sprawnego. Dają dziecku możliwość kształtowania na coraz wyższym poziomie jego umiejętności szkolnych i rozwijania indywidualnych zdolności. Jednocześnie dają poczucie sukcesu i spełnienia celów dla nauczycieli. A więc bądźmy razem.

Mgr Dorota Rudzińska- Friedel
Nauczyciel dyplomowany- terapeuta
[PlusikMinusik](#)
info@plusikminusik.pl